

et constitutionem nostram in aliquo presumpserit contraire, offensam nostram et imperii se noverit incurrisse. Ad huius igitur rei evidenciam, robur atque memoriam perpetuamque observanciam hoc scriptum sibi indulsimus sigillo regie maiestatis communitum.

Hii sunt testes: episcopus Lausanensis, Hanricus Basiensis episcopus, Chūno Fuldensis et Eluuacensis^b abbas, comes Burchardus de Maneswelt, comes Hermannus de Harzburch^a, Hanricus Constantiensis maior prepositus regalis aule prothonotarius et Eberhardus de Tanne, frater eius, comes Ulricus de Helfenstein, Anshelmus de Iustingen imperialis aule marscalcus, Richardus privatus domini regis camerarius et alii quam plures.

Ego Chūnradus Metensis et Spirensis episcopus imperialis aule cancellarius vidi et recognovi.

Datum apud Ulmam anno ab incarnatione domini nostri Iesu Christi 1218 sexte indictionis, quinto kalendas Septembris, feliciter.

Friedrich II. bestätigt in Anerkennung der geleisteten und in Erwartung fernerer Dienste dem Bischof Jakob das Vicariat, in dessen Ausübung ihn kein entgegenlautendes Privileg hindern soll.

1220 November 24, bei Rom.

Fredericus secundus divina favente clementia Romanorum imperator semper augustus et rex Sicilie universis imperii fidelibus, ad quos presens scriptum pervenerit, gratiam suam et bonam voluntatem.

Universitati vestre facimus manifestum, quod nos attendentes sinceram fidem et grata obsequia, que fidelis noster Iacobus venerabilis episcopus Taurinensis nobis exhibuit et que deo propitio nobis exhibere poterit in futurum, privilegium vicarie condam a nobis concessum imperiali auctoritate duximus in omnibus confirmandum, nullis literis vel privilegiis alicui a nostra serenitate concessis obstantibus nec etiam concedendis, cum confirmationem huiusmodi ex certa scientia faciamus.

Datum in castris apud Urbem [anno dominice incarnationis^c] millesimo 220, 8. kalendis Decembris, indictione 9.

a) *Harhburch*.

b) *Chuuacensis*.

c) Keine Lücke.